

Rezoliucinė dalis

1. 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti, iš dalies pakeistos 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimu, 5 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti reklamos davėjui, naudojančiam tam prekių ženklui tapatų arba į jį panašų raktinį žodį, kurį reklamos davėjas be minėto savininko sutikimo pasirinko teikiant nuorodą paslaugą internete, reklamuoti prekes ar paslaugas, tapačias toms, kurioms įregistruotas tas prekių ženklas, kai iš tokios reklamos paprastas interneto vartotojas negali ar sunkiai gali suprasti, ar skelbime nurodytos prekės arba paslaugos yra kilusios iš prekių ženklo savininko arba iš su juo ekonomiškai susijusios įmonės, ar, priešingai, iš trečiojo asmens.
2. Direktyvos 89/104, iš dalies pakeistos 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimu, 6 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad tuo atveju, kai prekių ženklui identiškus ar į jį panašius žymenis reklamos davėjai naudoja kaip raktinius žodžius internetinėje nuorodų teikimo sistemoje, o toks naudojimas gali būti draudžiamas taikant minėtos direktyvos 5 straipsnį, minėti reklamos davėjai paprastai negali remtis 6 straipsnio 1 dalyje nurodyta išimtimi, kad išvengtų tokio draudimo. Tačiau nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes, turi patikrinti, ar tikrai nėra jokio naudojimo pagal minėto 6 straipsnio 1 dalies b arba c punktus, kuris gali būti laikomas atitinkančiu sąžiningą praktišką pramoninę ar komercinę veiklą.
3. Direktyvos 89/104, iš dalies pakeistos 1992 m. gegužės 2 d. Europos ekonominės erdvės susitarimu, 7 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad prekių ženklo savininkas neturi teisės reklamos davėjui uždrausti minėtam prekių ženklui identišką ar į jį panašų žymenį, kurį reklamos davėjas be minėto savininko sutikimo pasirinko naudoti kaip raktinį žodį internetinėje nuorodų teikimo sistemoje, naudoti reklamai perparduodant prekes, kurias pagamino ir į prekybą Europos ekonominėje erdvėje išleido minėto prekių ženklo savininkas arba jo sutikimą turintis asmuo, nebent yra teisėtos priežastys pagal minėto straipsnio 2 dalį, pagrindžiančios tokį minėto prekių ženklo savininko draudimą; tokia priežastis gali būti tuo atveju, kai minėto žymens naudojimas sudaro įspūdį, kad yra ekonominis ryšys tarp perpardavėjo ir prekių ženklo savininko arba kai tokiu naudojimu daroma didelė žala prekių ženklo geram vardui.

Nacionalinis teismas, kuris turi nustatyti, ar egzistuoja tokia teisėta priežastis jam pateiktoje nagrinėti byloje:

— remdamasis vien tuo, kad reklamos davėjas naudoja kitam asmeniui priklausančią prekių ženklą pridėdamas kitus terminus, kaip antai „naudotas“ arba „naujas“, rodančius, kad atitinkama prekė perparduodama, negali teigti, jog skel-

bimas verčia galvoti, kad yra ekonominis ryšys tarp perpardavėjo ir prekių ženklo savininko arba kad taip daroma didelė žala to prekių ženklo geram vardui,

- turi konstatuoti, kad egzistuoja teisėta priežastis, jei perpardavėjas be prekių ženklo, kurį naudoja reklamuodamas perpardavinėjimo veiklą, savininko sutikimo nuima užrašą su tuo prekių ženklu nuo minėto savininko pagamintų ir į prekybą išleistų prekių ir tą užrašą pakeičia etikete su perpardavėjo pavadinimu, taip paslėpdamas minėtą prekių ženklą, ir
- turi nuspręsti, kad perpardavėjui, kuris specializuojasi parduodamas naudotas prekes su kitam asmeniui priklausančiu prekių ženklu, negali būti draudžiama naudotis tuo prekių ženklu informuojant visuomenę apie perpardavinimo veiklą, kuri, be naudotų minėto prekių ženklo prekių pardavimo, apima kitų naudotų prekių pardavimą, nebent tų kitų prekių pardavimas kelia riziką, atsižvelgiant į jo apimtį, pateikimą ar prastą kokybę, kad smarkiai pablogės prekių ženklo įvaizdis, kurį to prekių ženklo savininkui pavyko sukurti.

(¹) OL C 55, 2009 3 7.

2010 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (antroji kolegija) sprendimas byloje (Corte suprema di cassazione (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate prieš Paolo Speranza

(Byla C-35/09) (¹)

(Netiesioginiai mokesčiai — Mokestis už įstatinio kapitalo padidinimą — Direktyvos 69/335/EEB 4 straipsnio 1 dalies c punktas — Nacionalinės teisės aktai, pagal kuriuos apmokestinama bendrovės įstatinio kapitalo padidinimo registracija — Solidarūs bendrovės, kurios kapitalas didinamas, ir notaro apmokestinimas — Faktinio kapitalo įnašo nebuvimas — Įrodinėjimo būdų ribojimas)

(2010/C 234/16)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovės: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Entrate

talo padidinimo dokumentą, solidarią atsakomybę, jei šis parei-
gūnas turi teisę pareikšti atgręžtinį reikalavimą įnašą gavusiai
bendrovei.

Atsakovas: Paolo Speranza

(¹) OL C 82, 2009 4 4.

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Corte suprema di cassazione — 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyvos 69/335/EEB dėl netiesioginių mokesčių, taikomų kapitalui pritraukti (OL L 249, p. 25; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 11) 4 straipsnio 1 dalies c punkto išaiškinimas — Visuotinio susirinkimo sprendimas pertvarkyti uždarąją akcinę bendrovę į akcinę bendrovę — Mokestis už įstatinio kapitalo padidinimą — Nacionalinės teisės nuostata, numatanti pareigą mokėti mokestį ne tik įstatinį kapitalą nusprendusiai padidinti bendrovei, bet ir, solidariai, notarui.

2010 m. liepos 1 d. Teisingumo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimas byloje (Sąd Najwyższy (Lenkijos Respublika) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o. prieš Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

(Byla C-99/09) (¹)

(Telekomunikacijų paslaugos — Direktyva 2002/22/EB — 30 straipsnio 2 dalis — Telefono numerių perkėlimo galimybė — Nacionalinių reguliavimo institucijų galia — Vartotojų mokamas mokestis — Atgrasomasis poveikis — Atsižvelgimas į sąnaudas)

(2010/C 234/17)

Proceso kalba: lenkų

Rezoliucinė dalis

- 1969 m. liepos 17 d. Tarybos direktyvos Nr. 69/335/EEB dėl netiesioginių pritraukto kapitalo mokesčių, iš dalies pakeistos 1985 m. birželio 10 d. Tarybos direktyva Nr. 85/303/EEB, 4 straipsnio 1 dalies c punktas ir 5 straipsnio 1 dalies a punktas turi būti aiškinami taip, kad jais nedraudžiama valstybei narėi apibrėžti bendrovės kapitalo padidinimo registracijos kaip momento, kada atsiranda apmokestinimo kapitalo mokesčiu priežastis, jei išlieka ryšys tarp minėto mokesčio surinkimo ir faktinio turto įnašo į bendrovę, kurios kapitalas didinamas. Jei registracijos momentu dar nebuvo padarytas faktinis turto įnašas ir nebuvo aišku, kad jis bus padarytas, suinteresuota valstybė narė negali reikalauti sumokėti kapitalo mokestį, nes nėra aišku, ar minėtas įnašas tikrai bus įneštas. Veiksmingumo principas turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės aktus, kurie bendrovei nusprendus padidinti kapitalą faktinio įnašo nebuvimo įrodinėjimą mokesčių teismuose sieja tik su įsigaliojusiu teismo sprendimu, kuriuo registracija pripažįstama negaliojančia arba panaikinama, nes kapitalo mokestis bet kuriuo atveju privalo būti sumokėtas ir jį susigrąžinti galima tik priėmus tokį teismo sprendimą.
- Direktyva 69/335, iš dalies pakeista Direktyva 85/303, turi būti aiškinama taip, kad ji nedraudžia valstybėms narėms numatyti ministerijos pareigūno, surašiusio arba patvirtinusio įstatinio kapi-

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Sąd Najwyższy

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Polska Telefonia Cyfrowa sp. z o.o.

Atsakovė: Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej

Dalykas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Sąd Najwyższy — 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/22/EB dėl universaliųjų paslaugų ir paslaugų gavėjų teisių, susijusių su elektroninių ryšių tinklais ir paslaugomis (Universaliųjų paslaugų direktyva) (OL L 108, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 367) 30 straipsnio 2 dalies išaiškinimas — Telefono numerių perkėlimo galimybė — Valstybės narės reguliavimo institucijos pareiga, užtikrinant, kad tiesioginiai abonentų mokesčiai neatgrasintų jų naudotis numerio perkėlimo paslauga, atsižvelgti į judriojo telefono ryšio tinklo operatorių teikiant tokią paslaugą patirtas sąnaudas